Kaupmees annab paisile poremaid rõivid ja jubi kõlte-
ning soovitab tasuma, et ta ennast jääd pehtuma peseks.
Pois teeb eneste jaunas puhtaks, paneb uued rõivad selga ja
jääb nüüd ka sandi-paisikese asemelias noormees sisseneva-
ni et kaupmeesgi teda enam kästi ei tahtu ära tundu.

Teisel kommukul astub uus kaupmees poodi ja teeb uksed
lahti, seab kauba käib kuhasti korrale, et kauplemisega
pääle hakkata.

Ahja tuhat ja jääda, mis nüüd rahvast korraga hakkas
voolama: Ähtust kommukuni seisis rahvast pool täis,
nii et paisil aega õieti ei olnud jõmas käia.

Nõnda kauples abiline päris kaua või kauba- ja
kaup oli enamasti käes juba ostetud.

Nüüd tahab kaupmees minna ülemale kaupa tagasi
ja ütleb et pois tema abilisena sobi seltsiks jääda,
aga pois ei võta jalga kuulatagi, vaid tellib, et kaupmees
ka tema ülges võtaks. Ei aita kaupmehel mitu nõnda
kui võtta aga pois enesega ülges. Kaupmees jõtab abi-
kaasaga jumalaga, istuvad jüs mõlemad laeva pääle ja
purjetavad üle mere leiest linnast kaupa tagasi.

Mitme päevase purjetamise järele jõudsivad nad võõra
linna ollad. Aga oh õnnetust! Linna võraama kukas ja pa-
nase kaleviga veel üle tõmmatud; ei jaga sisse, kas tee mis

tahad. Linn oli aga nõudmise alla pandud. Kaupmehele
tuleb võõrama-valt uudis ja selgub, et linn nõudmise alla
olla pandud ning et müüa kaupa ei tohi ja ei ole ka enam
enne võimalik ära minna, kui ta linna nõudmise alt vabas-
tab. Selleks ei ole muud midagi teha, kui kalm ära järe-
mõõda kirikus vahti pidada, kus nõuniku kuningu tütar
kiretuga olla ühtud. Mehel ei ole muud peasemist, kui peab
arjuse oma kaela võtma, mis ta küll suure hirmu ja kartu-
sega võimalus täitta lubab.

Võõramaalast võib kaupmehe käiga abilisega linna
sisse. Sool pool väljas linna ümber on ilus selge, päeva pais-
tens ilus, aga linna sees udune ja sumbunud, ning päeva-
paistet ei kusagil. Mõnda võib võõramaalast kaup-
mehe kirikus juures, kus temal nõudmise kalm ööd tulevad val-
vata, ja tahab ise minemat.

Nüüd oleks mehel hääd nõnu kallis ja juhatust hädasti
tarvis, aga ta mis tahad, ei teda midagi pääle hakata!
Mõnda küsib ta oma abilise käest nõnu.

Abiline oli aga kaval ja tarvis pois, kellel hääd nõnu
varuda käepärast oli. Temal õpetas kaupmeest:

„Ähtul, kui võõramaa on läinud, jüs mine kirikusse.
Poremaa kõlts ukse kõrval on lun kelder. Tee uks lahti, astu
kelbrisse jõi pane lauda hulka ning tahu omale lauaga pääle